

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 9P/206/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518202958
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Hadnagyová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2022:2518202958.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Andreou Hadnagyovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: H. S., H.. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa matky: C.. K. U., R. S.: N., Š. XXXX/X, zastúpená: Mgr. Matúš Chmelo, advokát, sídlo: Piešťany, Royova 9, a otca: Z. S., R. S.: S., F. XX/XX, o návrhu matky na zákaz styku otca s mal. Ninou, alt. na úpravu styku otca s mal. Ninou takto

rozhodol:

I. A/ Otec je oprávnený stretávať sa s mal. H. bez prítomnosti matky každú stredu od 15.00 hod. do 16,00 hod. za asistencie psychológa Centra pre deti a rodiny sídlo: S. XX, P.: XXXXXX, v priestoroch tohto centra pre ambulantnú formu opatrení nachádzajúcich sa na F. X N. R. na mieste určenom týmto centrom vždy za asistencie určeného psychológa.

B/ V prípade vážnych dôvodov, pre ktoré by sa styk realizovať nemohol, sú rodičia maloletej p o v i n n í minimálne 24 hodín pred realizáciou styku oznámiť Centru pre deti a rodiny sídlo: S. XX, P.: XXXXXX, okolnosti, ktoré bránia realizácii styku.

C/ Matka je povinná mal. H. riadne pripravenú v určený čas odovzdať určenému zamestnancovi tohto centra v jeho priestoroch na F. X N. R..

D/ Otec je povinný mal. H. po realizácii styku v určený čas odovzdať určenému zamestnancovi tohto centra v jeho priestoroch na F. X N. R., ktorý zabezpečí odovzdanie mal. H. matke.

E/ Matka je povinná v prípade nezrealizovania styku otca s mal. H. z dôvodov na strane maloletej alebo matky, otcovi umožniť styk s mal. H. v náhradnom termíne, t.j. najbližšiu nasledujúcu stredu od 15 hod. do 16 hod. za rovnakých podmienok, najneskôr do 15 kalendárnych dní po odpadnutí prekážky, s tým, že náhradný termín stretnutia matka oznámi otcovi a Centru pre deti a rodiny sídlo: S. XX, P.: XXXXXX, najmenej 48 hodín vopred.

II. A/ Otec je oprávnený stýkať sa s mal. H. každý páry piatok od 15 hod. do 18 hod. bez prítomnosti matky po 10 zrealizovaných stykoch v Centre pre deti a rodiny sídlo: S. XX, P.: XXXXXX.

B/ Matka je povinná mal. H. na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom čase ju otcovi odovzdať v mieste bydliska matky.

C/ Otec je oprávnený mal. H. v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku v určenom čase je povinný maloletú matke v mieste jej bydliska odovzdať.

D/ Matka je povinná v prípade nezrealizovania styku otca s mal. H. z dôvodov na strane maloletej alebo matky, otcovi umožniť styk s mal. H. v náhradnom termíne, t.j. najbližší nasledujúci piatok od 15 hod. do 18 hod. za rovnakých podmienok, najneskôr do 15 kalendárnych dní po odpadnutí prekážky, s tým, že náhradný termín stretnutia matka oznámi otcovi najmenej jeden deň vopred.

E/ Matka a otec s ú povinní v prípade, že sa styk z objektívnych dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť si navzájom túto skutočnosť najneskôr 24 hodín pred začiatkom styku.

III. N a r i a d ť u j e sa výchovné opatrenie, ktorým súd ukladá matke, otcovi a mal. H. povinnosť podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine podrobiť sa psychologickému poradenstvu a odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny sídlo: S. XX, P.: XXXXXX, za účelom zlepšenia schopností rodičov vzájomne komunikovať ohľadom mal. H., za účelom zvládnutia svojej role vo vzťahu k druhému rodičovi a rešpektovania role druhého rodiča v rámci vzájomných vzťahov, ako aj za účelom vytvorenia vzťahu mal. H. k otcovi.

Toto výchovné opatrenie bude r e a l i z o v a n é v rozsahu 15 hodín poradenstva každému z rodičov a mal. H. s účinnosťou odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Matka, otec a mal. H. s ú povinní riadiť sa pokynmi psychológa, dodržiavať stanovené termíny stretnutí.

Súd u k l a d á povinnosť kolíznemu opatrovníkovi, aby v mesačných intervaloch podával súdu správy o priebehu nariadeného výchovného opatrenia s tým, že záverečnú správu o priebehu stretnutí a účinkoch výchovného opatrenia predloží v lehote 30 dní od ukončenia výchovného opatrenia.

IV. Návrh matky na zákaz styku otca s mal. H. a návrh matky na neupravenie styku otca s mal. H. sa zamieta.

V. Matka j e povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Piešťany sumu vo výške 704,98 eur titulom náhrady trov štátu do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

VI. Otec j e povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Piešťany sumu vo výške 704,98 eur titulom náhrady trov štátu do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

VII. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Matka pôvodne v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 13P/84/2015 pred súdom navrhla, aby bol zakázaný styk otca s mal. H..

2. Súd vo veci rozhodol rozsudkom, č.k. 13P/84/2015 - 440 zo dňa 07.07.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 11CoP/20/2018-514 zo dňa 24.10.2018, tak, že o.i. mal. H. bola zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení zastupovať mal. H. a spravovať jej majetok, otec bol súdom zaviazaný prispievať na výživné pre mal. H. sumou 100 eur mesačne do rúk matky. Zároveň súd návrh matky na zákaz styku otca s mal. H. vylúčil na samostatné konanie z dôvodu nutnosti vykonania ďalšieho dokazovania, pričom v záujme hospodárnosti konania s prihliadnutím na už vykonané dokazovanie bolo možné rozhodnúť o návrhu matky na zverenie maloletej do jej starostlivosti, tiež o vyživovacej povinnosti.

3. Matka pred súdom uviedla, že netrvá na zákaze styku otca s maloletou, avšak navrhuje, aby zostal neupravený. Počas poradenstva v Centre pre deti a rodiny S. (ďalej len „CDR“) zažívala sekundárnu viktimizáciu, nakoľko bola viackrát zo strany pracovníka vyzývaná, aby do podrobna hovorila o udalostiach, ktoré sa jej stali v minulosti pri otcovi, mala rozprávať o svojej traume. Ošetrojúci lekár jej ale neodporučil takto konať, takémuto sa má vyhýbať. Mal. H. nemá záujem o to, aby sa s otcom stretla. Zároveň navrhla, aby súd zbavil ÚPSVaR Piešťany ako kolízneho opatrovníka povinnosti zastupovať maloleť a ustanovil takého kolízneho opatrovníka, u ktorého bude predpoklad, že bude zastupovať záujmy dieťaťa, pričom namietala ÚPSVaR Piešťany ako celok. Z celého konania kolízneho opatrovníka sa nedozvedela, ako obhajuje záujmy maloletej a aké sú tie záujmy. Nemožno tu hovoriť o „obnove vzťahu“ medzi maloletou a otcom, nakoľko žiaden vzťah neexistuje. Maloletá nevníma odporcu ako svojho otca, jej otcom je B.Q. U., pričom poukazuje hlavne na str. 18 a 19 znaleckého posudku, kde je

táto skutočnosť slovami mal. viackrát uvedená. Ak kolízny opatrovník na základe dôverného rozhovoru medzi mal. a psychologičkou, ktorého obsah nie je známy, usúdil, že je tu priestor na „obnovu vzťahu“, podľa jej názoru sa jedná o čistú špekuláciu. Opakuje slová, ktoré vyslovila mal.: „Ja nemám sestru, on nie je môj tatino. Ja chcem iba brata a brata. Ja nechcem byť jeho rodina. Nechcem. Ja s tým nesúhlasím.“ V znaleckom posudku znalec konštatuje, že maloletá tieto slová opakovala viac ako 10x. Nie je to matka, ktorá robí obštrukcie, ale sú to nekritické a necitlivé a egoistické prejavy otca, jeho absolútna neschopnosť sebareflexie a prispôsobenia sa. Počas celého rozhodovania žiada, aby súd vždy a za každých okolností bral do úvahy tú nespochybniteľnú skutočnosť, že otec matku dlhodobo týral a okrem psychického utrpenia, ktoré stále trvá, jej aj fyzicky ubližoval. Počas týchto slov sa otec smial a veľmi dobre zabával a prikyvoval. Nevidí dôvod, aby bolo mal. dieťa takýmto spôsobom znásilňované a odovzdané do rúk odsúdeného násilníka, nakoľko to nie je v záujme maloletej, je to vyslovene proti jej záujmu, navyše si to maloletá sama neželá. Spolupráca CDR s otcom nevedla k naplneniu cieľov ako bolo dané v uznesení, otec je ďalej nekritický, nevie sa voči matke správať, neprejavuje žiadnu snahu o konštruktívny dialóg a riešenie „spor“, predovšetkým otec mal. dieťaťa na svojich postojoch musí veľa zmeniť, ak má skutočne o dcéru záujem, pričom z jeho prejavu usudzuje, že toho nie je schopný, stačí poukázať na to, že je stále presvedčený, že jeho väzbu a odsúdenie vybavila matka. Matka navrhla, aby súd vykonal kontrolný znalecký posudok vzhľadom na podané odborné posúdenie S.. Š. Z., S., ako aj skutočnosť, že ustanovený znalec medzičasom zomrel a nie je možné ho vo veci vypočuť, ako aj skutočnosť, že od podania znaleckého posudku uplynul viac než rok. Tiež navrhla, aby bola maloletá vypočutá bez prítomnosti otca, ako aj vykonaný dôkaz výsluchom Z.. D., ktorý je ošetrovujúcim lekárom matky za účelom vylúčenia pochybností, že matka marí spoluprácu s CDR, resp. zabraňuje styku otca s maloletou. Je na predĺženej materskej dovolenke, bez príjmu, poberá iba sociálnu dávku, resp. rodičovský príspevok.

4. Otec pred súdom navrhol, aby bol upravený jeho styk s mal. H. tak, že bude oprávnený stretávať sa s maloletou každý nepárny týždeň od soboty od 8. hod. nepretržite do nasledujúcej nedele do 18. hod., každoročne počas letných prázdnin od roku 2022 v júli od druhého uceleného týždňa celých 10 dní a 3. augustový ucelený týždeň celých 10 dní od pondelka od 9. hod. do štvrtka do 19. hod. s prespaním maloletej, tiež počas vianočných sviatkov každý páry rok od 24.12. celých 10 dní od 8. hod. do 3.1. do 18. hod. s prespaním maloletej. Tento rozsah úpravy vychádza z toho, aby bol tento styk zosynchronizovaný spolu s dcérou jeho manželky - mal. F. E., ktorá má takto upravený styk s otcom, takto upraveným stykom by boli mal. H. spolu s mal. H. B. F.. Navrhol vykonať dokazovanie výsluchom pracovníčok CDR v S., ktoré boli prítomné na včerajšej konferencii, na ktorej bol prítomný zástupca matky A.. E., a tiež kolízny opatrovník, za účelom dokazovania skutočnosti, že mal. H. je silno ovplyvňovaná matkou vo vzťahu k nemu. Psychologičky z CDR maloletú vyšetrili, pričom zistili, že maloletá sa ho nebojí, len je silno ovplyvňovaná zo strany matky. Jeho odsúdenie bolo zahladené asi v marci 2021. Trestné konanie bolo vykonštruované a vymyslené, aby ho matka odstavila za 5 a pol roka do dnešného dňa o kontakt s dcérou, prerušila ich citové väzby a cielene sa usiluje týmto konaním zbaviť ho rodičovských práv a povinností, zakázať styk. Jej manžel pán U. si chce maloletú osvojiť, čo nie je verejným tajomstvom. Na včerajšej konferencii zástupca matky A.. E. vyhlásil pred pani kolíznou opatrovníčkou a pred pracovníčkami CDR, že majú pre neho návrh, nakoľko si B. U. chce osvojiť mal. H., on s takýmto návrhom vôbec nebude súhlasiť.

5. Kolízny opatrovník pred súdom odporučil, aby bol styk otca s mal. H. upravený aspoň v nevyhnutnom rozsahu 1 hod. týždenne na pôde CDR v S. s tým, že prípadne môže napr. po 10 takýchto zrealizovaných stykoch byť styk rozšírený. Styk by prebiehal za účasti psychológa CDR. Z uvedeného dôvodu neodporučil upraviť styk v takom rozsahu, ako ho odporúča otec, pričom odporučil návrh matky na zákaz styku otca s maloletou, resp. neupravenia styku otca s maloletou zamietnuť. Dopĺňa, že podaný znalecký posudok S.. E. pre ich účely za dostačujúci. Tiež doplnil ohľadom CDR, že prebehla včera konferencia za účelom nastavenia rozsahu stretávania sa otca s maloletou, kde boli zo strany psychológov navrhované konkrétne spôsoby, napr. aj prostredníctvom videohovoru, resp. telefonicky tak, aby bola matka čo najmenej zaťažovaná. Čo sa týka spolupráce matky, táto bola naštartovaná dobre a prebiehala dokonca novembra 2021. Počas tohto obdobia pracovali s maloletou, ako aj s rodičmi, bolo to však vždy s každým zvlášť. Zároveň bola oboznámená zo strany psychologičky s tým, že maloletá bola vždy vypočúvaná, resp. s ňou pracovali v prítomnosti matky, pričom na poslednom stretnutí maloletá požiadala matku, aby z ambulancie odišla, pretože chcela byť so psychologičkou sama. Vzhľadom k tomu, že išlo o dôverný rozhovor psychologička neoboznámila, čo jej maloletá povedala, avšak psychologička usúdila, že je tam priestor na nadviazanie kontaktu otca a maloletou. Zároveň psychologička konštatovala,

že k obnove vzťahu medzi mal. a otcom by mohlo prísť za pomoci matky. Na základe uvedeného preto kolízny opatrovník odporučil zväžiť uloženie výchovného opatrenia rodičom a maloletej za účelom obnovy vzťahu maloletej s otcom. Potvrdila, že bola včera prítomná na konferencii, ktorú spomínal otec, tiež potvrdila, že zástupca matky A.. E. ju výslovne požiadal o zapísanie informácie, že ponuka matky plus manžela matky je osvojiť si dieťa. Túto informáciu si zapísala, pričom A.. E. ju aj podpísal.

6. Matka, otec a kolízny opatrovník sa právom záverečnej reči nevyjadřili.

7. Zo Znaleckého posudku č. 30/2020 z 18.11.2020 znalca S.. E. E. súd zistil, že podľa psychodiagnostického testu zameraného na psychologické väzby, maloletá ako najdôležitejšie osoby vybrala-matku, otca B., babku z N. a bratov B. a B.. Maloletá najviac pozitívnych citov vyjadřuje smerom k matke. Prichádzajúce kladné city maloletá vníma hlavne od brata B.. K biologickému otcovi neprejavuje žiadne zvýšené emocionálne prejavy, ale ani ho neodmieta a nebojí sa ho. K biologickému otcovi, ktorého nevidela viac rokov zaujíma ambivalentný vzťah. Citová väzba matky k H. je silná, úzkostná, má strach, že biologický otec začne ovplyvňovať ich vzťah. Biologický otec po niekoľkých rokoch, čo nevidel svoju dcéru, bol z nej „očarovaný“. Správal sa k nej veľmi milo, láskavo a v danej situácii si získal jej pozornosť. Maloletá bola mierne zmätená, lebo tento človek jej bol popisovaný v negatívnych konotáciách. Keď sa na to pýtala mamy, prečo ten ujo bol na ňu tak milý, matka jej odpovedala, že to iba hral. Odhadovaná intelektová úroveň otca sa nachádza v pásme priemernej inteligencie vzhľadom na jeho vek a pohlavie. Skriningovým dotazníkom, zameraným na odhalenie porúch osobnosti sa u menovaného manifestovala prítomnosť paranoidných a disociálnych rysov. Iné patologické prejavy ani významné odchýlky sa v teste nemanifestovali. Menovaný subjektívne neprežíva neurotické tendencie, sťažuje sa len na miernu únavu a vyčerpanosť. Nie sú prítomné ani žiadne subjektívne prejavy depresivity v oblasti sociability, somatiky či afektivity. Intelektová kapacita matky je v pásme priemeru. Menovaná má sklon byť nedôverčivá voči druhým ľuďom, v niektorých situáciách môže mať zníženú toleranciu, a tak prihliadať viac na svoje potreby, na stres reaguje nárastom frekvencie a závažnosti svojich telesných symptómov a do telesných symptómov transformuje taktiež aj svoju nespokojnosť. Na základe významne zvýšeného skóre klinickej škály hypochondrie sa javí, že matka má tendenciu prílišne sa zaoberať vlastným telom, telesnými symptómami a ťažkosťami. Výsledky naznačujú, že na časti fyzických problémov menovanej môžu mať podiel psychické mechanizmy. Sklon k somatizácii má tendenciu sa u menovanej prejavovať taktiež majoritne v reakcii na stres. Vykazuje zároveň tendencie k perzekučnému správaniu, môže mať pocit, že si na ňu niekto zasadol, robí jej účelovo zle, v dôsledku čoho môže mať problém s utváraním vzťahov vzájomnej dôvery. Má chronický spôsob adjustácie, ktorý je náročné meniť. U menovanej sa taktiež manifestovala zvýšená generalizovaná úzkosť, tenzia a nadmerné starosti a strach. Maloletá H. vníma matku a nevlastného otca pozitívne. O biologickom otcovi má skôr negatívny obraz, hoci ho nevidela skoro 3 a pol roka. Negatívny obraz maloletej sa pravdepodobne vytvoril v jej rodine, kde maloletá bola vedená k tomu, aby na biologického otca zabudla, lebo je to zlý človek. Počas stretnutia u znalca vyjadřovala k biologickému otcovi určité sympatie, normálne sa s ním rozprávala a najmä ho počúvala, keď jej rozprával o jeho dcérach. Na základe vyšetrenia znalec predpokladá u maloletej intelektovo priemernú úroveň. Maloletá mala veľmi rýchle pracovné tempo. Najlepšie skórovala v chápaní identity a zmeny kontinuálnych vzorov, najhoršie v chápaní analogických zmien v priestorových a logicky príbuzných vzorov, čo je na vek maloletej v norme. Grafomotorické schopnosti a perцепčno-priestorové schopnosti sú na dobrej úrovni v porovnaní s priemernou zdravou populáciou vo veku maloletej. Kreslí pravou rukou. Po osobnostnej stránke je bez neurotických príznakov, živá, veselá, reč bez väd. Má pozitívny vzťah ako k matke, tak i k nevlastnému otcovi. Biologicky otec je pre ňu veľká neznáma, ale pri osobnom stretnutí ju pravdepodobne zaujal rozprávaním o jeho rodine. O prípadných negatívnych vplyvoch rodičov pri výchove maloletej Niny, prípadne jej ovplyvňovanie (manipuláciu) otcom, či matkou proti druhému rodičovi priame dôkazy neexistujú, ale vyjadřenia maloletej, ktorá niekoľko rokov nebola v kontakte s otcom tomu nasvedčujú, že v rodine sa o biologickom otcovi rozprávali v negatívnom slova zmysle. V projektívnych testoch maloletá označuje biologického otca ako hada, v ďalšom teste ho radí do poľa strachu. Použitými psychodiagnostickými metódami nebola zistená prítomnosť posttraumatickej poruchy. Posttraumatická porucha má trvanie cca 6 mesiacov, ak nedochádza následne k retraumatizácii, čo u matky nebolo zistené. Určité prejavy strachu a úzkosti u menovanej vyplývajú z jej štruktúry osobnosti a to najmä prítomnosti perzekučných rysov a generalizovanej úzkostnej poruchy. Uvedené charakteristiky značne znižujú schopnosť matky pripravovať maloletú na styk s otcom, lebo má strach, že ju stratí. Znalec odporučil mal. H. ponechať v starostlivosti matky. Maloletá je v súčasnej rodine adaptovaná veľmi dobre,

nevlastného otca prijíma ako vlastného a má k nemu bezpečnú citovú väzbu. K biologickému otcovi si bude musieť dlhodobo budovať svoj citový vzťah, lebo je málo pravdepodobné, že matka bude v tejto veci nápomocná. Optimálne by bolo stretávanie biologického otca a maloletej, najmä v úvide, za prítomnosti pracovníkov sociálnych služieb. Neprítomnosť matky pri týchto stretnutiach bude skôr na osoh veci ako opačne. Prvé dva mesiace znalec odporučil stretávanie biologického otca a maloletej 1x týždenne, neskôr, ak sa vytvorí pozitívny vzťah, môže dôjsť aj k víkendovým kontaktom 2x do mesiaca aj s prípadným prespaním maloletej u biologického otca. U matky znalec odporučil psychoterapeutickú prípadne psychiatrickú podporu. Psychologickým vyšetrením neboli zistené žiadne také skutočnosti, aby styk otca s H. bolo potrebné zakázať.

Zo psychologického hľadiska je potrebné aby si maloletá Nina osvojila čo najskôr, že má aj biologického otca. Pri realizácii testu Strange situation, ktorým sa zisťuje ako malé deti reagujú na dočasnú neprítomnosť svojich matiek, bolo zistené mal. H. sedí na zemi a stavia si stavebnicu. Menovaný (pán S.) si sadá ku nej. Rozpráva jej, že on má dve dievčatá, s ktorými si tiež stavia kocky stavebnice. Pochválil maloletú, že má krásne vlásy. Pýta sa jej, či má ružový stan, ktorý jej poslal. H. rozpráva, akú má bábiku. Ďalej hovorí, že majú doma hojdačku, na ktorú sa zmestia celá rodina: tatino, mamina, B. B. B.. Komunikácia prebieha pekne. Maloletá ďalej rozpráva, že rada tancuje, že stratila náušničky. Menovaný jej chce na budúce stretnutie kúpiť náušničky, aj čelenku, ako princeznej. Keď menovaný odchádza z miestnosti, H. sa hrá sama ďalej. Následne po krátkom čase prichádza menovaný naspäť, komunikácia pokračuje. Maloletá sa s menovaným rozpráva o bratoch, B. B. B., o tom, že má H. červený bicykel a vie už jazdiť bez pomocných kolečiek. Menovaný sa jej pýta na škôlku, ako sa tam má, či má H. aj zvieratká. Maloletá veľa rozpráva o tatínovi, mamine, čo dostane od Ježiška. Menovaný maloletej pomáha, spolu stavajú stavebnicu. Menovaný H. rozpráva, že chcel ísť za ňou. Rozpráva jej o tom, že H. má dve sestričky, ako s ňou chodil na plávanie, keď bola maličká, že ju učil plávať. Po absolvovaní Strange Situation s otcom sa maloletá ďalej hrá s kockami, ale teraz už s matkou. Tá sa H. pýta, ako bolo. H. sa o tom nechce baviť, povie, že sa ešte musí rozhodnúť, či bude s menovaným kamarátka.

8. Z odborného posúdenia S.. Š. Z., S.., zo dňa 17.12.2020 súd zistil, že o odborné vyjadrenie k znaleckému posudku vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa H. S. bol požiadaný právny zástupcom matky maloletej. Za skutočnosti, ktoré zásadne ovplyvnili a perspektívne aj naďalej môžu s pravdepodobnosťou rovnajúcou sa istote významne ovplyvňovať finálnu fázu predmetného znaleckého dokazovania, pokladá predovšetkým úmrtie znalca E. E. a z toho následne vyplývajúca nemožnosť jeho vypočítania na pojednávaní, b) časový odstup od návrhu konania, určení znalca, predvolaní znalca na vyšetrenie, samotným vyšetrením a pojednávaním. Pre laickú verejnosť, môže byť problémom paralelné používanie týchto dvoch termínov - citová väzba a citový vzťah. Štruktúra citových vzťahov k otcovi je ovplyvnená skúsenosťou, ktorú má zo sporadických kontaktov s otcom v čase (01/2019 - 04/2019). Anamnesticky možno doložiť, že tento vzťah sa formoval do ambivalentnej polohy na základe negatívnych skúseností s nadväzovaním kontaktu zo strany otca, v čase keď nebola na to pripravená. Otec je podľa predloženej dokumentácie a výsledkov vyšetrení výchovne a pedagogicky negramotným. Vzhľadom na to, že dieťa nevidelo otca od 3. júna 2016, (v tom čase 17 mesačné dieťa), neexistuje žiaden citový vzťah. Nemal sa ako vytvoriť. Negatívnym zážitkom, ktorý v tejto situácii zažívala H. s otcom, pripravená nebola, čo pochopiteľne spôsobilo traumatické prežívanie prvého kontaktu s otcom. Z preštudovanej dokumentácie vyplýva, že otec svojím konaním v záujme doriešiť svoje požiadavky a predstavy ohľadne maloletej dcéry H. je necitlivý a nekritický. Spôsob jeho komunikácie je egoistický. K osobnostnej štruktúre a intelektovým schopnostiam otca nie je potrebné sa k nim obšírnejšie vyjadrovať, nakoľko je veľmi stručná. Znalec síce dal vypracovať test, no výsledok určil na základe odhadnutia?!, pričom matke znalec stanovil - nie odhadol úroveň intelektovej schopnosti. K intelektovým schopnostiam matky sa vyjadril znalec obšírnejšie ako k otcovi. Komplexné posúdenie osobnostnej štruktúry naznačuje jej harmonický vývin, ktorý vytvára optimálne predpoklady k pozitívnym výchovným vplyvom vo vzťahu k maloletej. Maloletá H. prežíva vzťah k matke veľmi pozitívne, poskytuje jej základnú životnú istotu, pričom tento vzťah je v evidentnom protiklade v jej vzťahu k biologickému otcovi. Prípadné prejavy odmietania, biologického otca majú svoju príčinu v spomínaných traumatických zážitkoch, psychologicky necitlivou formou získavania si dcérinej náklonnosti. Vyplýva to z preštudovaných dokumentov. Na základe komplexného vyhodnotenia výsledkov psychologického vyšetrenia možno predpokladať, že v súčasnom psychickom stave sa nenachádzajú žiadne vývinové, respektíve osobnostné anomálie. Psychický stav maloletej zodpovedá psychologicky pozitívnemu a podnetnému rodinnému prostrediu, v ktorom prebieha jej momentálny psychický a sociálny vývin. V osobnom rozhovore maloletá nepotvrdila avizovanú manipuláciu matky v tomto smere. Na základe komplexného vyhodnotenia výsledkov psychologického skúmania maloletej

možno uzatvárať, že žiadne negatívne vplyvy pri výchove maloletej H. sa nepreukázali, čo nemožno tvrdiť o negatívnom vplyve otca v súvislosti už s spomínanými pokusmi nadviazať s maloletou kontakt. Fyzické násilie na maloletej H. sa nepreukázalo. Doteraz vnútorne nespracovanými traumatickými zážitkami, ktorý spôsobil maloletej H. jej biologický otec (popísané v správach UPSVaR, a v správe S.. P. sú s pravdepodobnosťou rovnajúcej sa istote traumatické zážitky, ktorých negatívny vplyv pretrváva doteraz.

S psychologického hľadiska je profesionálnou povinnosťou odporúčať, také terapeutické postupy, ktoré môžu efektívne v krátkom čase eliminovať vyššie spomínané traumatické zážitky. Na základe vychádzajúc z analýz výsledkov informačného pohovoru, možno konštatovať, že následky, respektíve prežívanie posttraumatickej stresovej poruchy nie sú dlhodobu prítomné v správaní a prežívaní matky. Nesmeli by však vznikať nové podnety od otca ako napríklad: skutočnosti, ktoré praktizoval otec na sociálnej sieti, či vyskytovanie sa v blízkosti jej bydliska za účelom kontaktu s dcérou, ktoré boli preštudovaním dokumentácie zistené z dokumentov OOPZ-Vrbové, Zápisnica z Okresnej prokuratúry v Piešťanoch v období 04/2019, 11/2019 a uznesenie polície z viacerých konaní. Matka nevnímala žiadnu istotu ani ochranu pred nepredvídateľnými skutkami otca, ktorý bol v tom čase v právoplatne odsúdený v skúšobne dobe. Z psychologického hľadiska je tak nemožné, aby posttraumatická porucha nebola prítomná. Vzhľadom k prežitým negatívnym osobným skúsenostiam s partnerským vzťahom, považuje za efektívne využiť patričné psychiatrické služby, avšak za predpokladu, že podobnej starostlivosti sa podrobí aj otec, predovšetkým v záujme racionálnej optimalizácie svojho správania voči maloletej H.. V prípade dekompenzácie tohto stavu otca bude potrebné uvažovať o odporúčení psychiatrickej starostlivosti predovšetkým v záujme vylúčenia negatívnych vplyvov v správaní sa otca na možné ohrozenia duševného vývinu mal. H.. Základnou podmienkou akejkoľvek úpravy styku je absolvovanie psychoterapeutickej prípravy otca na postupné efektívne budovanie vzťahu dcéry a otca. Z psychologického hľadiska považuje za kontraindikované, aby maloletá začala proces obnovy vzťahu otca a dcéry až v čase primeranej adaptácie maloletej na školskú dochádzku. Komplexná analýza obsahu ZP zo dňa 18.11.2020 30/2020, vypracovaná S.. E. oprávňuje k záveru, aby sa prehľadnotili tieto dokumenty, pretože v opačnom prípade je ohrozená efektivita. Vzhľadom na to, že boli prehliadané dôležité skutočnosti, ktoré boli zdokumentované ÚPVSaR a neboli zohľadnené v ZP.

9. Z výsluchu matky súd zistil, že návrh je z roku 2016, kedy bol otec vzatý do väzby. Styk ponechala, nerušila ho, pretože predpokladala, že otec možno po tej väzbe príde k nejakej zmene, bola si úplne vedomá toho, že sa dcéry dožadovať bude. Potom sa stali neskôr udalosti, že otec bol prepustený z väzby, a sám dobrovoľne, bez návrhu jej advokáta, alebo bez jej návrhu sa vzdal toho, že dcéru bude navštevovať alebo bude sa nejako domáhať nejakých informácií. Otec bol potom ešte nejaký rok na monitorovacom náramku, v októbri 2017 mu odobrali zariadenie, tak vtedy kontaktovala Úrad práce, soc. vecí a rodiny s tým, že bola zvedavá, či sa otec o dcéru zaujímal, kontaktovala detskú lekárku, bolo jej povedané, že zatiaľ nie, tak čakala čo bude nasledovať ďalej. A potom s manželom odsledovali zvýšenú frekvenciu otca na jeho služobnom aute v blízkosti ich bydliska. Potom opäť kontaktovala úrad práce, že teda otec si neplní vyživovaciu povinnosť, a či je vhodné, vzhľadom na jeho povahu, sa aj dožadovať. Pani kurátorka jej vysvetlila, že sú to peniaze dcéry, nie jej. Spočiatku na to výživné odvahu nemala, až po tom, ako otec prejavil záujem o dcéru, si povedala, že teda keď sa dožaduje svojich práv, tak aj povinností. Čo považuje za úplnú chybu otca bolo to, akým spôsobom vyhľadával dcéru. Nevyhľadal kontakt úradu práce ako to robil predtým, ako ho vzali do väzby, skutočne zvolil úplne necitlivý spôsob, odstabil na služobnom aute, nevie, či mal nejaký čas odsledovaný, kedy a kde sa pohybujú a o koľkej, ale jednoducho mal to šťastie, natrafil na jej manžela s deťmi na prechádzke pri venčení psa a predstavil sa teda dcére, že je otec, nie ten pán, čo stojí vedľa nej a prebehla nejaká komunikácia medzi jej manželom a p. S.. To, čo zanechalo na dcére, kontaktovala v tom čase sociálnu kurátorku, všetko je riadne zadokumentované, skutočne nevedela vzhľadom na to, čo s otcom dcéry prežila, nájsť vhodné vysvetlenie, a to ani nebude popierať, a to je asi jediná vec, s ktorou sa stotožňuje v znaleckom posudku, naozaj nechce byť prítomná na riešení styku, pretože má svoju rodinu a nechce, aby decká mali nervovo zrútenú matku. Spôsob, ktorý si otec vybral kontaktovať dcéru, vybral si ho sám, bol nevhodný a jednoducho spravila maximum pre to, aby sa otec s tou dcérou neskôr dali dokopy. Potom, po týchto udalostiach, ako sa otec zjavoval pri tom bydlisku a dcéra mala tie problémy ktoré mala, sa rozhodla až vtedy požiadať, aby sa ten styk zrušil. Ono sa totiž stala ešte jedna veľmi nepríjemná vec. Pani Š. jej povedala, keď riešili styk, z jej strany bola taká snaha, že otcovi navrhla, aby zobral dcéru, ktorú vychováva s manželkou, lebo sú v podobnom veku, že by to bolo možno fajn a tá dcéra bude smelšia, a teda mu odporučila hračku, s ktorou sa v tom čase dcéra hrala, aby kúpil a doniesol na to stretnutie. Dcéra nechcela ísť a ona, matka ani nevynaložila nejakú veľkú silu ju prehovárať, pretože jej už to, že

otec bol pri ich bydlisku, nespravilo zrovna na psychiku dobre a ona nedokázala napr. zobrať tú dcéru a ísť s ňou na ihrisko. Toto je pre ňu veľmi ťažké. Ten styk vtedy prebehol tak, že otec prišiel aj s tým dieťaťom, ktoré vychováva s manželkou, a teda dcéra má v izbe veľké rohové okno a elektrické rolety zdvihla s tým, že teda si k nej sadla a hovorí jej, to je tvoj biologický otec H., je tu preto, lebo sa o teba zaujíma. To, čo bolo medzi nimi, a prečo spolu nežijeme, lebo to boli časté otázky dcéry - Prečo nebyva s nami? Kde je?, takže to konzultovala s psychológom a nejakú vhodne povedať. Ale ona skutočne nie je ani odborník a po tom, čo si prežila, skutočne nevie nájsť nejaký vhodný spôsob a tá dcéra si myslí, že ona vidí ako-keby to je nasilu, proste ona to cíti, že to nie je v poriadku, keď sa jej snaží vysvetliť, že aspoň to skús, choď, neber ohľad na mňa. Jednoducho sa ten styk nepodarilo zrealizovať a Z.. Š. jej povedala ešte takú informáciu, že otec teda sľúbil, alebo povedal, že keď sa nepodarí tento styk, že nebude podávať žiadne oznámenia na políciu, tak dúfala, že to tak bude do času, kedy boli na rodinnej prechádzke a odstavilo pri nich policajné auto s tým, že policajt si sťahol okienko a oslovil ju, že ju potrebuje vypočuť. Dcéru držala za ruku, hovorí dobrý deň, prosím Vás k čomu? K tomu, čo vždycky, opäť nedávate dieťa otcovi. O tom, čo to zanechalo v dcére, tá jednoducho bola v tom, že jej biologický otec na nich posielal políciu, aby ich jednoducho zobrali, alebo proste to už bolo také detské myslenie, spleť nejakých negatívnych emócií, zase bol na čas nejaký problém s políciou, s autami a keďže na ich ulicu tí policajti chodia dosť často, nevie, z akého dôvodu, možno pre hliadku, ktorú často robia na konci mesta, tak tam bol veľký problém, keď dcéra zbadala to policajné auto, takže sa s manželom rozhodli, že teda túto tému úplne nechajú, nebudú ju trápiť, pokiaľ to nie je aktuálne, takže aj nejaké psychologické sedenia alebo tak, už ďalej neriešila. Nenadobudla pocit, že by sa otec zmenil aj napriek tomu, že má rodinu, a že sa mu narodilo druhé dieťa a ona jednoducho nevie byť užitočná. Čo ju mrzí, je napr. aj taká vec, že darček, ktorý mu odporučila, aby teda doniesol dcére, jednoducho nedokázal otec ani tam nechať, aby jej to mohli, nechcela, aby dieťa, ktoré vychováva, išlo na ich pozemok, no nedajbože, že by sa jej niečo stalo, bolo to cudzie dieťa. Otec chcel, aby teda dieťa, ktoré priviezol, odovzdalo darček jej dcére, no jednoducho na svoj pozemok to dieťa pustiť nechcela a neskôr jej Z.. Š. tento darček priniesla v rámci nejakej svojej dobrej vôle. Dcéra tašku pozrela a na druhý deň jej povedala, že či by to nemohli zaniest' na charitu, kam dosť často nosia veci pre nich nepotrebné. Nevie, či to bolo tým, že to oblečenie nebolo zrovna vhodné na tú bábiku, s ktorou sa ona v tom čase hrala, alebo prečo, jednoducho ona sa rozhodla, že tie veci nechce. Súhlasí s tým teda, že nechce byť účastná na nejakej tej obnove, lebo nebola by určite žiadnym prínosom. Nevie teraz celkom presne odpovedať, či by vedela zabezpečiť účasť dcéry v niektorom Centre pre deti a rodiny za účasti psychológa za účelom obnovy vzťahu otca s dcérou a pôvodného stretávania ako to navrhol znalec, má ešte ďalšie dve deti, nevie ako časovo, nevie sa k tomu zatiaľ vyjadriť. Ak by jej to časovo vyhovovalo a bolo by to nutné, vedela by zabezpečiť účasť dcéry. Súhlasila by so zabezpečením účasti dcéry v Centre pre deti a rodiny S. v budúcnosti, pretože dcéra nastupuje do školy. Keď bola na znaleckom posudku navrhovala, aby sa táto úprava riešila po nástupe, keď dieťa si vytvorí nejaký režim, zvykne si na školu, prekročí obdobie z materskej školy do základnej školy, s čím sa stotožnil aj p. E., len to zabudol napísať, alebo nevie z akého dôvodu to nenapísal, otec s tým nesúhlasil.

10. Zo správy S.. M. P. z 29.03.2019 súd zistil, že z prevedeného psychologického vyšetrenia a rozhovoru s maloletou vyplýva, že maloletá je aktuálne veľmi bojzlivá a vykazuje vysokú mieru úzkostlivosti. Je silne naviazaná na svoju matku, ktorá pre ňu predstavuje najdôležitejšiu istotu a vyžaduje jej bezprostrednú prítomnosť. Je tiež silno citovo naviazaná na svoju terajšiu rodinu - manžela matky ktoré ho vníma ako svojho otca a súrodencov, ku ktorým prezentuje veľmi blízky vzťah. Po situácii, ktorú matka opísala, že maloletá bola vystrašená a prežíva silné obavy a strach z možného odlúčenia od svojej matky. Zvýšene kontroluje svoje okolie. Voči ľuďom je nedôverčivá, nové, neznáme situácie ju frustrujúce, dôsledku čoho sa môžu objavovať problémy v správaní dieťaťa, ktoré matka u maloletej v poslednom období pozoruje.

11. Z rozsudku Okresného súdu Piešťany, č.k. 16T/125/2010-76 z 02.08.2018, v spojení s uznesením Krajského údu v Trnave, č.k. 5To/160/2018-2157 z 21.03.2019, súd zistil, že otec bol uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, začo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon trestu odňatia slobody mu bol podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobňa doba s probačným dohľadom na dva roky. Z odôvodnenia rozsudku súd o.i. zistil, že znalkyňa z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria - Z.. M. Z. počas výsluchu na súde na otázku súdu, či existujú nejaké prostriedky, v rámci ktorých by sa mohla potlačiť emočná nestabilita obžalovaného, znalkyňa uviedla, že jeho stav nie je meniteľný medicínskymi prostriedkami, možno ich zmeniť psychologickými metódami, poradenstvom, ale iba ak má o to záujem.

12. Z Mesačnej správy o práci s dieťaťom a rodinou január 2022 súd zistil, že v rámci realizácie programu odbornej podpory náhradnej rodinnej starostlivosti III. spolupráca s rodinou mal. H. S. začala v mesiaci júl 2021 na základe uznesenia Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 21. 05. 2021. Zvolené opatrenie sa vykonáva v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) Zákona 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov - v počte 30 hodín. Cieľom spolupráce je obnovenie konštruktívnej komunikácie rodičov, dohoda rodičov o úprave styku s maloletou a obnova kontaktu otca s maloletou. Spolupráca s rodičmi maloletej H. v januári 2022 neprebíhala z dôvodu zdravotných problémov a sťaženej komunikácie s matkou. Poslednú konzultáciu s matkou absolvovali 30.11. v ambulancii CDR. Matka na stretnutí vyjadrila svoj súhlas s obnovením komunikácie s otcom maloletej. Dohodli sa, že nasledujúce stretnutie prebehne s matkou v ambulancii, kde obnovia komunikáciu rodičov (s podporou odborného tímu CDR ako moderátora a mediátora) prostredníctvom telefonického rozhovoru s otcom. Následne na stretnutí s otcom 6.12.2021 v ambulancii zrealizovali vzájomné očakávania od priebehu nasledujúcej spolupráce a pripravili sa na obnovenie komunikácie s matkou. Viaceré ďalšie ponúknuté termíny konzultácie s matkou sa im nepodarilo zrealizovať. Začiatkom decembra 2021 nastúpila aj so svojimi tromi maloletými deťmi na liečebno-diagnostický pobyt do Tatier. Termín konzultácie v ambulancii 17. 12. 2021 matka odmietla, ako dôvod uviedla návrat z liečenia v Tatrách. Dohodnutý termín 27.12.2021 matka zrušila prostredníctvom SMS z dôvodu vlastných zdravotných problémov. 3. 1. 2022 poslala matka SMS, kde uviedla svoje zdravotné problémy, pre ktoré sa konzultácie nemôže osobne zúčastniť. Následne matke telefonovali. Uviedla, že jej lekár neodporúča návštevu ambulancie, preto jej ponúkli možnosť uskutočnenia online videokonferenčného hovoru, ktorý by zorganizoval a moderoval odborný tím CDR. Otec maloletej by sa mohol zúčastniť osobne v ambulancii CDR, alebo tiež doma sa pripojiť online, matka by komunikovala z domácnosti, súhlasila s vlastnou audio komunikáciou, bez videa. Matka uviedla, že má skúsenosti s uvedenou komunikáciou, nakoľko sa na podobnom princípe online vyučovania zúčastnila aj maloletá H. počas COVID opatrení svojej základnej školy. S matkou sa dohodli, že si zavolajú v piatok 7. 1. 2022 a dohodnú si termín. 7. 1. 2022 matka poslala SMS, že je v nemocnici a táto hospitalizácia sa netýka maloletej H.. Uviedla, že po prepustení a vybavení najnutnejších vecí sa ozve. Po porade odborného tímu sa rozhodli požiadať o podporu manažérku prípadu p. Š.. 10. 1. 2022 jej zatelefonovali s návrhom na prípadovú konferenciu s rodičmi maloletej, nakoľko spolupráca a komunikácia s matkou viazne. Navrhli, aby si na stretnutí vyjasnili očakávania od vzájomnej spolupráce OT CDR s rodičmi maloletej, ako aj limity účinnej podpory zo strany odborného tímu v prípade nedostatočnej komunikácie a spolupráce rodičov maloletej. Na základe informácií od manažérky prípadu sa matka maloletej odmietla konferencie zúčastniť a vyslala na ňu poverenú osobu. Do dátumu 27. 01. 2022 ich matka po návrate z nemocnice s cieľom dohodnúť si ďalší termín nekontaktovala. Nastavený proces s rodinou za uvedených okolností považujú za neefektívny. Komunikácia s matkou je sťažená, v januári 2022 s OT CDR nespolupracovala, preto považujú za potrebnú intervenciu manažéra prípadu v záujme účinného pokračovania v realizovaní poradenského procesu s cieľom obnovy komunikácie medzi rodičmi a nadviazaniu vzťahu otca s maloletou. S rodinou od začiatku spolupráce vyčerpali 19,5 hod. priamej práce (z odporúčaných 30 hodín).

13. Podľa § 36 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

14. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

15. Podľa § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. 2) Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

16. Zásah do práva na rodinný život predstavuje veľmi závažný zásah do základných ľudských práv, a preto sa musí opierať o dostatočne pádne argumenty motivované záujmom dieťaťa (pozri rozhodnutie Veľká komora EŠLP vo veci Scozzari a Giunta vs. Taliansko z 13. 7. 2000). Orgány verejnej moci majú aj pozitívne záväzky, ktoré sú úzko spojené s účinným rešpektovaním rodinného života. Akonáhle je teda preukázaná existencia rodinného vzťahu, musia orgány verejnej moci v zásade konať tak, aby sa tento vzťah mohol rozvíjať, a prijať vhodné opatrenia na zlúčenie rodiča s dieťaťom (Kutzner proti Nemecku či nález sp. Zn. II. ÚS 838/07 - pozri vyššie), pričom k týmto pozitívnym povinnostiam sa radí vedľa aktívnej pomoci s osobnými, sociálnymi, zdravotnými či majetkovými ťažkosťami aj povinnosť rodičov informovať a riadne poučiť o možných následkoch jeho rokovaní (pozri rozsudok EŠLP vo veci W. verzus Spojené kráľovstvo).

17. Podľa čl. 29 ods. 1 pís. c/ Dohovoru o právach dieťaťa štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru súhlasia, že výchova dieťaťa musí smerovať k: c/ výchove zameranej na posilňovanie úcty k rodičom dieťaťa, kultúrnej svojbytnosti, jazyku a národným hodnotám krajiny, v ktorej dieťa žije, krajine svojho pôvodu a civilizáciám odlišným od svojej vlastnej.

18. Ak medzi rodičom a maloletým dieťaťom vznikli rodinné väzby, štát musí konať tak, aby sa mohli tieto väzby ďalej rozvíjať (porov. Rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Keegan vs. Írsko č.16969/90 zo dňa 26.5.2004, Kroon vs. Holandsko č. 18535/91 zo dňa 27.10.1994). Byť spolu je pre rodiča a jeho dieťa základným prvkom rodinného života (porov. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Bronda vs. Taliansko č. 22430/93 zo dňa 9.6.1998) vyplývajúceho z čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

19. Súd starostlivosti o maloletých pri svojom rozhodovaní sleduje pri rozhodovaní o usporiadaní vzťahov v rodine vždy najlepší záujem maloletého (čl. 3 ods. 1 Dohovoru), pokiaľ rodičia nie sú schopní dohody. Posúdenie toho, čo je najlepšie v záujme maloletého dieťaťa, má bez akýchkoľvek pochybností kľúčový význam (porov. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Sahinvs. Nemecko č. 30943/96 zo dňa 8.7.2003). Miera uváženia súdu závisí od povahy sporu a na význame ďalších dotknutých záujmov, o ktoré ide. Súdny majú v prípadoch, ak rodičia samotní, a to ani za pomoci príslušných orgánov, k dohode nedospeli, široký priestor pre voľnú úvahu (porov. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Görgülü vs. Nemecko č. 74969/01 zo dňa 26.2.2004).

20. Medzi kritéria, ktoré musia všeobecné súdy vziať na zreteľ pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa z hľadiska nevyhnutnosti rozhodovať v najlepšom záujme maloletého dieťaťa je 1/ existencia pokrvného putu medzi dieťaťom a o jeho zverenie usilujúcou osobou, 2/ mieru zachovania identity maloletého dieťaťa a jeho rodinných väzieb v prípade jeho zverenia do starostlivosti tej ktorej osoby, 3/ schopnosť osoby usilujúcej sa o zverenie maloletého dieťaťa do jej starostlivosti zaistiť jeho vývoj a fyzické, vzdelávacie, emocionálne, materiálne a iné potreby a napokon 4/ pranie maloletého dieťaťa (porov. nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci I. ÚS 3216/13).V prípade, ak jeden z rodičov naplňuje tieto kritéria výrazne lepšie, je spravdla v záujme maloletého dieťaťa, aby bolo zverené do starostlivosti tohto rodiča. V prípade, ak obaja rodičia naplňujú tieto kritéria zhruba rovnakou mierou, je potrebné vychádzať z premisy, že záujem dieťaťa je, aby bolo predovšetkým v starostlivosti oboch rodičov (porov. nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci III. ÚS 1206/09, tiež uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci I. ÚS 1554/14).

21. Styk rodičov s dieťaťom je zo strany prvostupňového súdu spôsobom rešpektujúcim záujem mal. D. s tým, že príprava na styk musí v predmetnej veci zohrať významnú rolu. Uvedený termín bez ďalšieho znamená tiež zodpovednosť rodiča, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, aby v záujme maloletého dieťaťa na neho pozitívne vplýval a viedol ho k pozitívnemu vzťahu k druhému rodičovi. Úlohou rodiča, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je aj vhodné na neho pôsobiť a zdôrazňovať mu dôležitosť stretávania sa s druhým rodičom (porov. Uznesenie Krajského súdu v Hradci Králové sp. zn. 25 Co 38/2003 zo dňa 24.02.2003).

22. Vykonaným dokazovaním rozsudkom, č.k. 13P/84/2015 - 440 zo dňa 07.07.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 11CoP/20/2018-514 zo dňa 24.10.2018, mal súd za preukázané, že doposiaľ o úprave styku otca s mal. H. súdnym rozhodnutím vo veci samej nebolo, nakoľko uvedeným rozsudkom bol upravený výkon rodičovských práv a povinností k mal. H. iba v časti jej zverenia, zastupovania a spravovania majetku a výživy.

23. V predmetnom konaní sa matka najprv domáhala zákazu styku otca s mal. H., následne v priebehu konania navrhla styk otca s maloletou výslovne neupraviť vzhľadom na skutočnosť, že otec bol uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby vo vzťahu k nej, začo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon trestu odňatia slobody mu bol podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobňa doba s probačným dohľadom na dva roky, tiež z dôvodu, že mal. H. si sama neželá s otcom sa stýkať, čo viacnásobne, nielen pred znalcom, verbalizovala. Otec sa domáhal úpravy styku s mal. H., navrhol, aby bol oprávnený sa s ňou stýkať každý nepárny týždeň od soboty od 8. hod. nepretržite do nasledujúcej nedele do 18. hod., ako aj počas letných prázdnin v júli celých 10 dní a v auguste tiež celých 10 dní s prespaním maloletej, tiež počas vianočných sviatkov každý párný rok od 24.12. celých 10 dní s prespaním maloletej.

24. Tu súd uvádza, že vykonaným dokazovaním nemal za preukázané akékoľvek skutočnosti, ktoré by odôvodňovali návrh matky neupraviť styk otca s mal. H., keďže je z obsahu spisu ako aj vyjadrení oboch rodičov viac ako zrejme, že na úprave styku otca s mal. H. sa nevedia dohodnúť. S poukazom vyššie citovanú judikatúru najvyšších súdnych autorít, keďže je zrejmá preukázaná existencia rodinného vzťahu medzi mal. H. a otcom, je v záujme mal. H. prijať vhodné opatrenia na obnovenie jej vzťahu s otcom, ktorý sa oprávnenne domáha styku s maloletou, ako aj prijať opatrenia, aby sa tento vzťah nielen obnovil, ale aj ďalej rozvíjal. Znaleckým posudkom znalca S.. E. mal súd za preukázané, že znalec na základe vlastného pozorovania priameho osobného kontaktu maloletej s otcom konštatoval, že vyjadrovala k biologickému otcovi určité sympatie, normálne sa s ním rozprávala a najmä ho počúvala, keď jej rozprával o jeho dcérach, správval sa k nej veľmi milo, láskavo a v danej situácii si získal jej pozornosť, a to napriek skutočnosti, že negatívny obraz maloletej o otcovi sa pravdepodobne vytvoril v jej rodine, kde bola vedená k tomu, aby na biologického otca zabudla, lebo je to zlý človek, ktorý záver podporuje aj správanie matky a jej manžela, ktorí otcovi navrhli, aby súhlasil s osvojením mal. H. manželom matky, čo mal súd za preukázané vyjadrením kolízneho opatrovníka, ktorý potvrdil, že otec dostal počas konferencie v CDR ponuku od matky na osvojenie mal. H. manželom matky, čo súd považuje za absolútne nevhodné správanie matky, ktoré je v úplnom rozpore so záujmom mal dieťaťa. Takéto správanie matky vzhľadom na záujem mal. H. nemôže mať oporu ani v tom, že otec vo vzťahu k matke spáchal zločin týrania blízkej osoby, keď znaleckým posudkom mal súd za preukázané, že u mal. H. neboli zistené žiadne známky fyzického, či psychického ubližovania spôsobeného konaním otca, pričom mal. H. sa otca nebojí, zaujíma k nemu ambivalentný (nejasný, neurčitý) postoj. Tiež súd poukazuje na priebeh testu Strange situation počas znaleckého skúmania, z ktorého vyplynulo, že mal. H. napriek neprítomnosti matky s otcom bez problémov komunikovala, teda neboli zistené žiadne reálne traumatické skúsenosti dieťaťa s otcom, pričom súd poukazuje na skutočnosť, že vyšetrenie psychologičky S.. P. bolo vykonané 25.03.2019, pričom znalecké dokazovanie bolo vykonané až následne po roku a pol v novembri 2020.

25. Preto súd v súlade s vyššie uvedeným bolo nevyhnutné súdnym rozhodnutím upraviť styk otca s mal. H. v súlade so závermi znaleckého dokazovania, ako aj v súlade s odporúčením kolízneho opatrovníka a CDR s prihliadnutím na zachovanie práva mal. dieťaťa na zachovanie vzájomných väzieb s rodičom, v tomto prípade s otcom, ktorému nebolo do osobnej starostlivosti zverené. Keďže maloletá s otcom nebola dlhodobo v kontakte (pričom tento sa s ňou nevhodným spôsobom snažil skontaktovať na ulici, na čom však má podiel aj matka, ktorá tento kontakt otcovi dlhodobo odmietala umožniť), nadviazanie opätovného kontaktu otca s dieťaťom musí mať formu postupného adaptačného procesu. Takto sa prirodzeným, nenásilným spôsobom obnovia veľmi oslabené (ak nie úplne prerušené) vzájomné väzby medzi dieťaťom a otcom. Zároveň sa eliminuje akékoľvek významnejšie riziko, že mal. H. by takú náhlu zmenu (v zmysle návrhu otca na úpravu styku s prespaním) nemusela bez nezvratiteľných dôsledkov na jej psychický a emocionálny stav zvládnuť. Z uvedených dôvodov potom súd logicky návrh matky na zákaz styku otca s mal. H., resp. návrh matky styk otca s maloletou výslovne neupraviť ako nedôvodný zamietol.

26. Súd dopĺňa, že úlohou súdu pri rozhodovaní v takejto veci nie je prioritne chrániť rodičov, ale prioritne ochrániť mal. H., ktorá sa napriek tomu, že je ešte v relatívne útlom veku, už vie aktívne vymedziť, keď si sama vymienila dôverný rozhovor s psychológom CDR bez prítomnosti matky. Preto so zreteľom na uvedené súd považoval za nevyhnutné upraviť styk otca s maloletou a upraviť ho tak pre maloleté dieťa, ako aj oboch rodičov, aby jeho výsledkom boli obnovené stabilné vzájomné vzťahy medzi maloletou a otcom, čo je v záujme mal. dieťaťa. Uvedený rozsah styku zabezpečí dostatok času a priestor na to,

aby si mal. H. postupne voči otcovi opätovne začala budovať pocit, že ide o osobu, ktorá je pravidelnou súčasťou jej života, teda že do jeho života aktívne patrí, s čím samozrejme pôjde aj postupný vznik pocitu, že ide o osobu, ktorá rovnako ako matka, jej je osobou blízkou, poskytujúcou jej bezpečie.

27. Ako už súd uviedol, pri opätovnom nadväzovaní kontaktu a vzťahu medzi maloletou a otcom je nevyhnutné postupovať pomaly a veľmi citlivo. Za tým účelom sa stretnutia otca s maloletou budú v prvej etape realizovať za prítomnosti odborníkov z Centra pre deti a rodiny S., pričom bude takto zabezpečený dohľad nad zachovaním psychickej pohody maloletej, ktorá už navyše tieto osoby, ako aj priestory pozná. Z uvedeného dôvodu potom súd nepovažoval prítomnosť matky za nevyhnutnú aj s prihliadnutím na jej vlastný návrh nebyť pri styku prítomná, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že obmedzovanie styku otca s maloletým dieťaťom prítomnosťou matky (pri uvedenom vzájomne narušenom vzťahu rodičov) znamená zásah nielen do práv otca, ale aj zásah do práv dieťaťa vytvárať a budovať si vzťah s otcom, ako aj z dôvodu opodstatnenej reálnej obavy z možného negatívneho dopadu takejto komunikácie rodičov pred mal. dieťaťom na jeho zdravý, všestranne harmonický vývoj osobnosti.

28. Po ukončení tejto prvotnej etapy, ktorú pri zodpovednom prístupe oboch rodičov nie je dôvod predpokladať, že by dieťa reálne nezvládlo, najmä s pomocou odborníkov CDR, možno považovať za primerané, aby sa v ďalšom období dieťa s otcom stretávalo už samostatne po vyučovaní v komfortnejšom časovom rozpätí, ktoré otcovi umožní otcovi dieťa odviezť aj do miesta svojho bydliska, a tak maloletú bližšie zoznámiť so svojou rodinou. V ďalšom však súd nepokračoval v rozširovaní úpravy styku otca s maloletou, nakoľko vzhľadom na aktuálny stav nie je zrejmé, aké časové obdobie bude nevyhnutné poskytnúť mal. dieťaťu na jeho adaptáciu. Uvedené bude možné zodpovedne posúdiť najmä po vyhodnotení výchovného opatrenia, ktoré súd nariadil.

29. „Hoci všeobecne platí, že profesionáli z titulu svojej profesie nie sú automaticky imúnni voči rôznym kognitívnym skresleniam pri posudzovaní prípadov, ktorými sa zaoberajú, osobitné obavy o ich objektivnosť vyvstávajú v situáciách, kedy posúdenie prípadu robia na základe súkromných žiadostí osôb, ktorých sa prípad dotýka. Výskumy, ktoré sledovali schopnosť znalcov zachovať si objektivitu a presnosť, ak sú najatí na vyhotovenie súkromného znaleckého posudku, dospeli k znepokojivým záverom. U znalcov sa v takýchto situáciách prejavuje tendencia „opúšťať objektivitu“ a stať sa „obhajcami“ strany, ktorá si ich najala. Výsledky výskumov ukázali, že rôzni znalci môžu dospieť k protichodným záverom vo vzťahu k tej istej vyšetrovanej osobe, dokonca aj vtedy ak používajú procedúry určené na zvýšenie objektivity a reliability. Aj keď vyšetrovaná osoba dosiahla v rovnakom teste rovnaké skóre, výsledky boli rôznymi znalcami interpretované odlišne“ (Murrie et al., 2013; Murrie & Boccaccini, 2015; Guarnera et al., 2017).

30. Vzhľadom na vyššie uvedené súd posúdil aj odborné vyjadrenie S.. Š. Z., S., vyhotovené na základe objednávky matky, z ktorého záverov vychádzala odôvodňujúca nevyhnutnosť vykonania kontrolného znaleckého dokazovania, t.j. predovšetkým úmrtie znalca E. E. a z toho následne vyplývajúca nemožnosť jeho vypočutia na pojednávaní a časový odstup od návrhu konania, určení znalca, predvolaní znalca na vyšetrovanie, samotným vyšetrovaním a pojednávaním. Súd uvádza, že je zrejmé, že znalecký posudok bol podaný k 18.11.2020, pričom k rozhodnutiu súdu došlo 01.02.2022. Napriek uvedenej dobe súd nepovažoval za dôvodné doplniť dokazovanie vypracovaním kontrolného znaleckého posudku, nakoľko nemal za preukázané obsahom spisu, že na strane matky, mal. dieťaťa alebo otca by došlo k zmene, ktorú by bolo nevyhnutné posúdiť. Za dobu celého konania je faktická situácia rovnaká - otec sa s mal. dcérou vôbec nestýka, pričom je zrejmé, že mal. H. má k otcovi ambivalentný vzťah, matka s otcom nekomunikuje. Čo sa týka vyjadrenia matky ohľadom nemožnosti výsluchu znalca tu súd uvádza, že výsledky znaleckého dokazovania sú zhodné s pozorovaniami zamestnancov CDR, čo sa týka mal. H., u ktorej nezistili strach z otca, naopak po dôvernom rozhovore zistili priestor na obnovenie vzťahu s otcom. Tiež súd uvádza, že pri hodnotení znaleckého posudku skúmal, či bol riadne podaný, pričom dospel k záveru, že znalec dodržal súdom uložené zadanie, riadne zodpovedal na súdom uložené otázky, závery formuloval určito a zrozumiteľne v súlade s vlastným vyšetrovaním účastníkov konania, použité metódy riadne opísal a nimi zistené skutočnosti zodpovedali záverom, ku ktorým znalec dospel.

31. Tiež súd uvádza, že matka pred súdom namietala, že nemožno hovoriť o „obnove vzťahu“ medzi maloletou a otcom, nakoľko žiaden vzťah neexistuje, maloletá nevníma odporcu ako svojho otca, jej otcom je B. U., všetko aj s poukazom na závery S.. Z., S.. Súd však poukazuje aj na rozpornosť záverov S.. Z., ktorý vo svojom odbornom vyjadrení uviedol, že vzhľadom na to, že dieťa nevidelo otca od 3. júna

2016, (v tom čase 17 mesačné dieťa), neexistuje žiaden citový vzťah, nemal sa ako vytvoriť, pričom však v závere uvádza, že z psychologického hľadiska považuje za kontraindikované, aby maloletá začala proces obnovy vzťahu otca a dcéry až v čase primeranej adaptácie maloletej na školskú dochádzku, k čomu súd uvádza, že nie je zrejmé, z akého dôvodu je nutné čakať na toto obdobie, ktoré však už aj tak bezpochyby nastalo, keďže maloletá od septembra 2021 navštevuje 1. ročník základnej školy.

32. Zároveň súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, ako aj zo zhodných tvrdení rodičov pred znalcom, že evidentne bol vytvorený vzťah medzi mal. H. a otcom v čase, keď matka po pôrode pracovala, kedy počas jej pracovnej doby starostlivosť o mal. H. zabezpečoval otec, ktorej kvalitu matka nenamietala. Je tiež zrejmé, že matka následne prežila traumou spôsobenú trestným činom otca, avšak aj napriek uvedenému mal. dcéru v udržiavaní vzťahu k otcovi nielenže nepodporovala, naopak negatívne ho ovplyvňovala, čo mal súd za preukázané znaleckým posudkom S.. E., z ktorého vyplýva, že mal. H. nevlastného otca prijíma ako vlastného, k biologickému otcovi si bude musieť dlhodobo budovať svoj citový vzťah, lebo je málo pravdepodobné, že matka bude v tejto veci nápomocná, čo matka sama aj deklarovala počas výsluchu pred súdom. Tiež uvedené vyplýva zo zistení znalca, ktorý v závere posudku uvádza, že o biologickom otcovi má skôr negatívny obraz, hoci ho nevidela skoro 3 a pol roka, negatívny obraz maloletej sa pravdepodobne vytvoril v jej rodine, kde bola vedená k tomu, aby na biologického otca zabudla, lebo je to zlý človek; počas stretnutia u znalca vyjadrovala k biologickému otcovi určité sympatie, normálne sa s ním rozprávala a najmä ho počúvala, keď jej rozprával o jeho dcérach, správal sa k nej veľmi milo, láskavo a v danej situácii si získal jej pozornosť, pričom maloletá bola mierne zmätená, lebo tento človek jej bol popisovaný v negatívnych konotáciách, keď sa na to pýtala mamy, prečo ten ujo bol na ňu tak milý, matka jej odpovedala, že to iba hral. Tu súd tiež poukazuje na skutočnosť, že nie je z odborného posúdenia S.. Z., S., zrejmé ako a či vôbec sa týmito informáciami zaoberal, nakoľko uvedené situácie vôbec neboli v odbornom posúdení nielenže vyhodnotené, ale ani uvedené.

33. Preto súd návrh matky na doplnenie dokazovania vypracovaním kontrolného znaleckého posudku zamietol, keďže nie je viazaný dôkaznými návrhmi účastníkov konania v tom smere, že by bol povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Súd je oprávnený posúdiť všetky dôkazné návrhy a rozhodnúť o tom, ktoré z dôkazov vykoná.

34. Z vyššie uvedeného tiež vyplýva, že matka nerobí účinné kroky k obnoveniu vzťahu mal. H. k otcovi. Uvedené matka odôvodňuje prežitou traumou spôsobenou otcom, ako aj ďalšou retraumatizáciou nevhodným správaním otca. Tu súd poukazuje na výsledok znaleckého dokazovania, z ktorého vyplýva, že matka v niektorých situáciách môže mať zníženú toleranciu, a tak prihliadať viac na svoje potreby, na stres reaguje nárastom frekvencie a závažnosti svojich telesných symptómov a do telesných symptómov transformuje taktiež aj svoju nespokojnosť, na základe signifikantne zvýšeného skóre klinickej škály hypochondrie sa javí, že matka má tendenciu prílišne sa zaoberať vlastným telom, telesnými symptómami a ťažkosťami, výsledky naznačujú, že na časti fyzických problémov menovanej môžu mať podiel psychické mechanizmy, sklon k somatizácii má tendenciu sa u menovanej prejavovať taktiež majoritne v reakcii na stres, použitými psychodiagnostickými metódami nebola zistená prítomnosť posttraumatickej poruchy, určité prejavy strachu a úzkosti u menovanej vyplývajú z jej štruktúry osobnosti a to najmä prítomnosti perzekučných rysov a generalizovanej úzkostnej poruchy, uvedené charakteristiky značne znižujú schopnosť matky pripravovať maloletú na styk s otcom, lebo má strach, že ju stratí. S.. Z., S., síce uvádza, že u matky dochádzalo k retraumatizácii len s poukazom na ďalšie preukázané nevhodné správanie otca, avšak v ďalšom už toto nezdôvodnil, pričom nevykonal akékoľvek skúmanie, čo naopak znalec vykonal.

35. Ďalším dôkazom, ktorý matka navrhla vykonať, bol výsluch Z.. D., ktorý je ošetrovujúcim lekárom matky, za účelom vylúčenia pochybností, že matka marí spoluprácu s CDR, resp. zabraňuje styku otca s maloletou. Návrh na vykonanie tohto dôkazu súd zamietol ako nadbytočný, nakoľko súd pri úprave styku otca s mal. H. vychádzal z vyššie uvedených skutočností preukázaných znaleckým dokazovaním, ktoré zohľadnilo vyšetrenie všetkých účastníkov konania uvedenými psychologickými metódami, nie iba vlastným pozorovaním, ako to možno konštatovať z lekárskej správy Z.. D., ktorý navyše vychádzal zo subjektívneho vlastného vyjadrenia matky.

36. V závere súd uvádza, že zároveň rozhodol o úprave tzv. náhradného styku poukazujúc na skutočnosť, že z obsahu spisu, najmä zo správy CDR za mesiac január 2022 sa javí, že matka nedostatočne spolupracuje pri obnove vzťahu otca s mal. Ninou, čo bolo potvrdené aj znaleckým

dokazovaním. Tiež súd uvádza, že predmetným rozsudkom je styk otca s maloletou upravený v skutočne minimálnom rozsahu, pričom práve by malo dôjsť k rozširovaniu styku otca s maloletou a nie k jeho zužovaniu. Preto prípadné nerealizovanie ani takto upraveného rozsahu stretávania sa otca s mal. H. nie je v najlepšom záujme maloletej, a preto súd z uvedených dôvodov upravil tiež spôsob nahrádzania termínov styku otca s maloletou v prípadoch prekážok v styku na strane matky alebo maloletej.

37. Podľa čl. 5 písm. b), c), e), h) Základných zásad Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,

38. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

39. Podľa § 37 ods. 4 písm. a), b) Zákona o rodine na zabezpečenie účelu výchovného opatrenia alebo na zabezpečenie úpravy rodinných a sociálnych pomerov maloletého dieťaťa počas výkonu výchovného opatrenia podľa odseku 2 alebo podľa odseku 3 súd môže rodičom dieťaťa, osobám, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej starostlivosti podľa § 45 alebo § 48, budúcim osvojiteľom, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do starostlivosti podľa § 103, osvojiteľom alebo poručníkovi, ktorý sa o maloleté dieťa osobne stará, uložiť: a) povinnosť spolupracovať so zariadením podľa odseku 2 alebo podľa odseku 3, s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom, b) inú povinnosť.

40. Dohovor o právach dieťaťa prijatý v New Yorku 20. novembra 1989 vyhlásený pod č. 104/1991Zb. v článku 3 ods. 1 ustanovuje, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Orgánom štátu je určený aj článok 18ods. 1 tohto dohovoru, ktorý predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Rodičia alebo v zodpovedajúcich prípadoch zákonní zástupcovia majú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť záujem dieťaťa.

41. Na základe všetkých uvedených preukázaných skutočností najmä znaleckým posudkom, ako aj správou CDR za mesiac január 2022 súd dospel tiež k záveru, že nariadenie výchovného opatrenia (§ 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine) rodičom mal. H. za účelom zlepšenia schopností rodičov vzájomne komunikovať ohľadom mal. H., za účelom zvládnutia svojej role vo vzťahu k druhému rodičovi a rešpektovania role druhého rodiča v rámci vzájomných vzťahov, ako aj za účelom vytvorenia vzťahu mal. H. k otcovi, je plne dôvodné a v záujme ďalšej starostlivosti a výchovy maloletej. Výchovné opatrenie súd uložil rodičom z dôvodu, že obaja navzájom vôbec konštruktívne nekomunikujú, pričom z vyjadrení matky, ako aj záverov znaleckého posudku vyplýva, že matka nerešpektuje rolu otca vo vzťahu k maloletej. Za predpokladu riadnej spolupráce rodičov s určeným subjektom, výchovné opatrenie (ktoré bude súd v ďalšom sledovať a vyhodnocovať) môže mať pozitívny dopad aj na posilnenie jednotlivých rodičovských kompetencií a zručností u každého rodiča, nielen u otca, ale aj u matky, ktorá sa sama o sebe vyjadrila, že na určité otázky maloletej týkajúcej sa otca, odpovedať vhodne nevedela. Tiež súd uvádza, že pokiaľ sa rodičia sami nevedia zhodnúť na spoločnom postupe, prípadne za účelom riešenia problémov sami vyhľadať pomoc odborníkov, mali by takéto rozhodnutie súdu prijať a považovať ho za pomoc pri riešení rodičovského konfliktu v záujme mal. H.. Keď rodičia budú schopní nájsť spoločné riešenia a postupy aj pri vytvorení/obnovení vzťahu mal. H. k otcovi, uvedené bude mať pozitívny vplyv na jej zdravý vývoj, jej prežívanie a možnosti sa čo najlepšie vyrovnáť so situáciou, ktorú priniesol pretrvávajúci konflikt rodičov. Tiež súd dopĺňa, že výchovné opatrenie uložil aj mal. H. za účelom zvládnutia aktuálnej situácie. Úlohou súdu je rodinné väzby sceľovať, ako aj poskytnúť všetky dostupné prostriedky a pomoc pri obnovení vzťahu maloletej k otcovi. Čo sa týka rozsahu výkonu uloženého opatrenia, súd tento určil aj s prihliadnutím na skutočnosť, že poradenstvo už prebiehalo, v užšom

rozsahu 15 hodín každému z rodičov, ako aj mal. H.. V závere súd dopĺňa, že výchovné opatrenie nariadil aj s prihliadnutím na skutočnosť, že z rozsudku Okresného súdu Piešťany, č.k. 16T/125/2010-76 z 02.08.2018, v spojení s uznesením Krajského údu v Trnave, č.k. 5To/160/2018-2157 z 21.03.2019, ktorým bol otec odsúdený na trest odňatia slobody, z výsluchu znalkyne Z.. M. Z. v danom konaní vyplynulo stav emočnej nestability otca nie je meniteľný medicínskymi prostriedkami, možno ich zmeniť psychologickými metódami, poradenstvom, ale iba ak má o to záujem.

42. Ďalšie argumenty súd považoval pre rozhodnutie v predmetnej veci už za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú argumentáciu matky a otca zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou, pričom na otázky, resp. problémy, ktoré sa nachádzali vo vyslovenom právnom názore odvolacieho súdu, súd zodpovedal (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Trnave, č.k. 10CoP/29/2016 z 28.09.2016).

43. O náhrade trov konania účastníkov konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže účastníci konania si nárok na ich náhradu neuplatnili. Súd dopĺňa, že v mimosporovom konaní v zásade nemá nárok na náhradu trov konania žiaden z účastníkov, pričom v predmetnom konaní nezistil dôvody pre iné rozhodnutie o náhrade trov konania.

44. Podľa § 252 CSP každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

45. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

46. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

47. V konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie, pričom oboj rodičom bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu, z ktorého dôvodu im pri nariadení znaleckého dokazovania nebola uložená povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania. Ustanovený znalec predložil súdu vyúčtovanie svojej odmeny v celkovej výške 1 409,95 eur, pričom uplatnená odmena mu bola v plnej výške priznaná uznesením, č.k. 9P/206/2018 - 216 z 30.12.2020, s tým, že táto priznaná odmena bola znalcovi vyplatená zo štátnych rozpočtových prostriedkov. V zmysle ustanovení civilného sporového a civilného mimosporového poriadku vo všeobecnosti platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania (trovy dôkazu) sám a žiaden z nich nemá nárok na ich náhradu od iného účastníka. Vzhľadom na povahu a predmet konania v danej veci, v ktorej nemožno hovoriť o úspechu alebo neúspechu účastníka konania vo veci, keďže ide o tzv. mimosporové konania, bolo znalecké dokazovanie nariadené v záujme maloletého dieťaťa. Je teda na mieste a v súlade so všeobecnou zásadou spravodlivosti, aby sa obaja rodičia podieľali na vzniknutých trovách konania rovným dielom, poukazujúc zároveň aj na konštantnú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu. V predmetnej veci trovy znaleckého dokazovania predstavujú sumu v celkovej výške 1 409,95 eur, z ktorej sumy pripadá na každého rodiča suma vo výške 704,98 eur. Súd dopĺňa, že s poukazom na § 257 CSP pritom z obsahu spisu nezistil, že v predmetnej veci boli splnené podmienky na nepriznanie trov konania, t.j. existujú dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočnosť. V zmysle rozhodovacej praxe súdov pritom samotná skutočnosť, že rodičom ako účastníkom konania bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov nezakladá dôvod pre použitie ustanovenia § 257 CSP.

48. Preto v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením rozhodol v časti náhrady trov konania štátu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje - na Okresnom súde Piešťany, v potrebnom počte písomných vyhotovení.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení, resp. návrh na súdny výkon rozhodnutia podľa Štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku - Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, t.j. v konaniach pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.